

Línies aèries d'alta tensió, paisatge i salut. El nou cas d'una línia entre Ontinyent i Alcoi

Les serres del Torratèr, Agullent i Covalta, a la meua benivolguda comarca de la Vall d'Albaida, varen patir un criminal incendi provocat el passat estiu. Després de les pluges de la tardor, i amb la saviesa de la mare naturalesa, la vegetació va recuperant l'alé i les vessants de les serres comencen a verdejar.

De sobte, he sentit a dir que en uns dies unes màquines alienes començaran a obrir camí entre la sensible recuperació forestal de la zona cremada fa uns mesos. I què creieu que pretenen aquestes màquines? Doncs, aplanar i birbar les serres per a la instal·lació de torres metàl·liques que suportaran el cablejat d'una línia aèria d'alta tensió que unirà Ontinyent amb Alcoi. Una línia més que retallarà els nostres paisatges de muntanya del món rural valencià d'interior. Com que no tenim prou amb els parcs eòlics i les línies ja existents...! Però el que és més greu és que aquesta nova línia de distribució elèctrica té la finalitat de dur llum a la urbanitzada costa d'Alacant que es satura quan arriben els mesos d'estiu en augmentar el consum elèctric.

Les noves demandes energètiques del nostre insostenible litoral hiperurbanitzat fan necessària una altra infraestructura de transport d'energia. Iberdrola informa de la necessitat de la nova línia d'alta tensió, però poca gent es preocupa de l'impacte ambiental i paisatgístic d'aquestes noves torres i cablejat.

La notícia ha rebut una contestació contundent a les comarques centrals valencianes, molt especialment a la Vall d'Albaida. S'hi ha creat una plataforma per tal d'evitar la construcció d'aquesta línia elèctrica mitjançant una campanya que demanarà que s'ature l'execució en base a una sèrie d'arguments més que raonables:

- Un d'ells és que Iberdrola prentén construir la línia d'alta tensió al bell mig dels paratges que es cremaren el passat setembre. Com si els que li botaren foc l'estiu saberen que anava a passar-hi!. Vés a saber, de coses més enrevesades i intencionades està ple el món. Per construir les torres i instal·lar el cablejat, la maquinària pesada obrirà camins i solcs, i xafaran la cendra on ara rebrota el que ha quedat després del foc. Tot açò accelerarà els processos d'erosió i desertització, afectant a la regeneració de la foresta i a la recuperació de la fauna, ja malmesa pel voraç incendi que patiren.

- Altre argument afirma que els informes d'impacte ambiental dels ajuntaments afectats i de la Conselleria del ram foren desfavorables al projecte, ja que la línia travessava paratges municipals protegits i d'alt valor paisatgístic com la Font del Patge, el Torratèr i la Covalta.

- També es fa esment des de la plataforma que després d'un incendi canvien les condicions per aprovar un projecte d'estes característiques que diu que la declaració d'impacte ambiental haurà de ser revisada si hi ha

"qualsevol modificació o ampliació del projecte presentat, així com si es detectara algun impacte ambiental no previst". A part de no fer cas de les declaracions d'impacte ambiental i algunes lleis, estan incomplint el que ells mateixos van declarar, ja que en produir-se un incendi, els terrenys no poden ser emprats per a cap tipus d'activitat empresarial.

Els actes d'ocupació per expropiar-los han tingut lloc la setmana passada als ajuntaments d'Ontinyent, Benissoda i Albaida. I sembla que la Generalitat pretén que l'obra s'execute en tan sols 6 mesos des de l'ocupació dels terrenys, la qual cosa implica que en pocs dies les màquines començaran a destrossar la serra.

Des d'aquestes pàgines convida a la mobilització en contra d'aquest nou atemptat als nostres paisatges rurals i muntanyencs. Podeu ampliar informació en crematsensefils@gmail.com i crematsensefils.blogspot.com.

Aquesta nova línia d'alta tensió discorrerà ben a prop de desenes de segones -i primeres- residències de gent modesta que ha fet de la caseta al camp part vital de la seua existència, a més d'un brutal impacte visual; a banda de l'impacte paisatgístic i els problemes de salut per a la gent pròxima a la nova línia a causa de la contaminació electromagnètica que es genera al seu voltant. Com que els cables van per l'aire, tant les propietats agrícoles com les cases no són expropiades, però totes perdran gran part del seu valor immobiliari: qui compraria una casa de camp davant d'una torre metàl·lica o per sota de cables que emeten radiacions electromagnètiques?

El traçat d'aquesta línia per la part del cor més sensible de les muntanyes de la Vall d'Albaida, entre garrofers, pins, carrasques, casetes de camp..., és una agressió insuportable a un paisatge rural irreplicable, construït amb dignitat al llarg de segles d'història en harmonia amb el medi. Una part serà arrasada sense compassió en una nova mostra que aquests traçats es projecten encara segons les directrius economicistes més rastreres de la nostra societat de consum desafortat d'energia: que tot siga el més barat possible, vinga d'on vinga i amb les conseqüències que tinga i, és clar, amb traçats aeris. Serà possible que a hores d'ara s'arruïnen els nostres paisatges rurals tradicionals per estalviar diners en una obra pública? Per a quan una regulació de les infraestructures de transport d'energia elèctrica que obligue al seu soterrament? Està clar que vivim ja immersos en una societat sense sensibilitat, despreocupada, ociosa i ignorant, que no coneix les conseqüències de certes obres públiques i que com a conseqüència no es rebel·la contra aquesta obra que malmetrà per sempre els seus entorns paisatgístics més íntims. Rebel·leu-vos, collons!! Cal exigir al Govern Valencià l'aturament d'aquesta infraestructura per protegir la nostra salut, per preservar paisatges màgics com els de la Covalta o el Torraer i per alliberar els nostres horitzons d'insulsa ferralla metàl·lica.

Paco Tortosa